

Мій товариш забіг —
Я сам.
Яке сумне моє гавкання.
Шкода себе.
Чорніє, плямиться земля —
Сніг тане.
При місяці мерехтить щось,
В душу залазить, каплеться

7 вздовж і 3 вшир шибок —
У вікні моїм.
Але я ще не бачив його,
Були ночі сині.
Увечері, як лампа світиться —
Сиджу за столом.
Перебігають, переставляються, живуть
Тонкі рухи слів.
Ідем по стежках білого саду —
Це наш «обход».
Повертаємось білі, свіжі, мокрі.
Невже захоріє коли мій мозок?

1918, Кибинці

«Не бачив його...» — тобто повного місяця.

[З циклу «Селянські сатурналії»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .